

РЕШЕНИЕ

№ 361

гр. Варна, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 5 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги Митев

при участието на секретаря Калина Ив. Караджова
като разгледа докладваното от Георги Митев Административно наказателно дело № 20223110200098 по описа за 2022 година

реши следното:

Производството е на основание чл.59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания/ЗАНН/.

Образувано е по жалбата на В. Г. Л. ЕГН ***** против наказателно постановление № 21-0445-000939/14.12.2021 г. на Н.П.Я. – началник група в РУ Аксаково при ОД на МВР Варна, с което са му наложени административни наказания глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

В жалбата си въззивникът твърди, че наказателното постановление е неправилно, необосновано и незаконосъобразно, издадено при неправилно изяснена фактическа обстановка и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, поради което моли съда да го отмени изцяло.

В съдебно заседание въззивникът, редовно призован, не се явява лично, представлява се от адвокат А.Д., редовно упълномощен. По същество адв.Д. поддържа жалбата. Счита, че неговият доверител не е осъществил управление на автомобил, тъй като товарният автомобил не е имал двигател и скоростна кутия, нямал е собствена теглителна сила, която да осъществи движението на този автомобил, а за управление на автомобил се изисква двигател и боравене с прибори за управление. Според него в случая няма управление, а теглене на автомобил с твърда връзка. Моли съда да постанови решение, с което да отмени издаденото наказателно постановление, като неправилно, незаконосъобразно и издадено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила и да им бъдат присъдени направените по делото разноски.

Въззиваемата страна – Н.П.Я., началник на група в РУ Аксаково при ОД на МВР Варна, редовно призована, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. Преди заседанието са постъпили писмени бележки от главен юрисконсулт К.Л.-А. при

ОД на МВР Варна, редовно упълномощена от Н.П.Я., началник на група в РУ Аксаково при ОД на МВР Варна, с които моли да се даде ход на делото, да се потвърди наказателното постановление като правилно и законосъобразно, излага доводи по същество, моли да им бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, а в случай, че бъде уважена жалбата и претендиране на адвокатско възнаграждение, моли то да е в минимален размер.

Районна прокуратура Варна, редовно призована по реда на надзора за законност, не изпраща представител и не взема становище.

След като прецени обжалваното постановление, с оглед основанията, посочени във въззивната жалба и събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Т.И.Т притежавала товарен автомобил ЗИЛ 555 с рег.№ В 2069 КМ, видно от приложената към преписката разпечатка от информационната система на Пътна полиция. Т. решила да прекрати регистрацията на автомобила, за което подаде писмено заявление, придружено с декларация за съхраняване на превозното средство в частен имот.

На 21.12.2015 г. регистрацията на товарен автомобил ЗИЛ 555 с рег.№ В 2069 КМ била прекратена, видно от приложената към преписката разпечатка от информационната система на Пътна полиция, като част първа и част втора на свидетелството за регистрация са отбелязани като невалидни чрез перфориране и надпис "Прекратена регистрация - частен имот" и са върнати на собственика в изпълнение на изискванията на чл.18-18а от раздел III на Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. Автомобилът останал в частен имот на собственика.

През 2021 година собственичката Т. решила да предаде автомобила за скрап. Свързала се с дружеството, собственик на св.В.В.Д., което извършвало дейност по изкупуване на превозни средства за скрап в Западна промишлена зона гр.Варна. Св.Д. изпратил служебен товарен автомобил МАН с рег.№ В 2245 НХ с водач – шофьор в дружеството. Товарният автомобил с прекратена регистрация ЗИЛ 555 бил закачен с твърда връзка към товарен автомобил МАН с рег.№ В 2245 НХ. В. Г. Л., шофьор в дружеството на св.Д., се качил в товарен автомобил ЗИЛ, за да наблюдава изправността на твърдата връзка при движението. Така товарен автомобил ЗИЛ 555 бил теглен на буксир с твърда връзка при спазване на изискванията на чл.83 и чл.85 от ЗДвП от товарен автомобил МАН с рег.№ В 2245 НХ, като пред и зад товарните автомобили е имало по един лек автомобил с включени аварийни светлини.

На 11.11.2021 г. в 12:05 часа св.Н. ИВ. Г. и колегата □ В. Д. П. – младши автоконтрольори в РУ Аксаково при ОД на МВР Варна, на пътен възел Летище спрели товарен автомобил МАН с рег.№ В 2245 НХ, който теглел на буксир с твърда връзка товарен автомобил ЗИЛ 555.

На 11.11.2021 г. младши автоконтрольор Н. ИВ. Г. от РУ Аксаково при ОД на МВР Варна съставил срещу въззивника Л. акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ серия GA № 538705/ приложен оригинал към преписката/ за това, че на 11.11.2021 г. в 12:05 часа в гр.Варна, пътен възел Летище, в посока гр.Варна управлява товарен автомобил ЗИЛ 555 с рег.№ В 2069 КМ, който не е регистриран по

надлежащия ред – прекратена регистрация от 21.12.2015 г. – съхраняване в частен имот. Според актосъставителката Л. е извършил нарушения на чл.140 ал.1 от ЗДвП. Л. се запознал със съдържанието на акта, не направил възражения и получил копие от него на 11.11.2021 г.

На 12.11.2021 г. В.Л. депозирал писмено възражение срещу съставения АУАН УРИ 445 033-2738/приложен оригинал/, в което посочва, че не е управлявал посочения товарен автомобил, а той е бил теглен на буксир с твърда връзка, нямал е двигател и скоростна кутия.

Тричленна комисия от РУ Аксаково при ОД на МВР Варна, назначена със заповед на началника на управлението, извършила проверка по възражението на Л., за която е изготвена справка № 445-12330 от 26.11.2021 г./приложен оригинал/ от проверка на възражението рег.№ 445р-12330/26.11.2021 г. със заключение, че АУАН е правомерен и законосъобразен, а възражението неоснователно.

Материалите от проверката били заведени като преписка № 445 000-2738/2021 г. по описа на РУ Аксаково при ОД на МВР Варна и изпратени на Районна прокуратура Варна с мнение за образуване на досъдебно производство по чл.345 ал.2 вр.ал.1 от НК, като е образувана преписка № 16083/2021 г. по описа на Районна прокуратура Варна.

С постановление на прокурор Пл.Х. от 29.11.2021 г./приложен оригинал/ е отказано образуването на досъдебно производство, тъй като не е налице деяние управление.

В последващото Наказателно постановление № 21-0445-000939/14.12.2021 г./приложен оригинал/ на Н.П.Я. – началник група в РУ Аксаково при ОД на МВР Варна административно-наказващият орган е възприел изцяло обстоятелствата, отразени в АУАН, като е квалифицирал нарушението на въззивника по чл.140 ал.1 от ЗДвП, за което е наложил на въззивника административни наказания глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, като за основание за налагане на наказанието е посочена разпоредбата на чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП. В наказателното постановление е отбелязано, че регистрацията е прекратена от 21.12.2015 г. – съхраняване в частен имот.

От приложените към административно-наказателната преписка два броя фотоснимки е видно, че товарният автомобил ЗИЛ не е имал двигател и регистрационни табели.

От служебно изисканата справка за нарушител е видно, че В. Г. Л. притежава свидетелство за управление на МПС от 1967 година и до настоящия случай има издадени само две наказателни постановления и три фиша за наказания за извършени нарушения на ЗДвП.

В съдебно заседание бе разпитана в качеството на свидетел актосъставителката Н.Г.. Според нейните показания собствениците на товарния автомобил ЗИЛ 555 се движели в лек автомобил зад товарните автомобили, казали, че товарния автомобил ЗИЛ е с прекратена регистрация, което се потвърдило след проверка и са решили да го предадат за скрап. В товарния автомобил ЗИЛ на шофьорското място се намирал В.Л., Г. приела, че той управлява автомобил, който не е регистриран по надлежащия ред. Не е видяла дали автомобила има двигател, между двата автомобила имало твърда връзка.

В съдебно заседание по искане на процесуалния представител на жалбоподателя бе разпитан в качеството на свидетел В.В.Д.. Според неговите показания той е собственик на фирмата, където работи В.Л., която се занимавала с

изкупуване на превозни средства за скрап. Товарният автомобил се намирал в с.Кичево, той изпратил товарен автомобил на дружеството да го изтегли до базата, защото камионът бил много стар, имал волан, но нямал двигател. Закачили камиона на твърда връзка на другия камион, пуснали една кола отпред пилотна на габарити и собствениците също като пилотна кола отзад и той си тръгнал. В бракувания автомобил бил В.Л..

Така отразената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на гласните доказателствени средства – свидетелските показания на Н. ИВ. Г. и В.В.Д., писмени доказателствени средства, посочени по-горе и приобщени към материалите по делото на основание чл.283 от НПК, които съдът кредитира като обективни, логични, взаимнодопълващи и подкрепящи се.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно неговата законосъобразност, обосноваост и справедливост на наложеното административно наказание прави следните изводи:

Наказателното постановление е връчено на Л. на 04.01.2022 г., видно от разписката към него, жалбата срещу него е входирана в РУ Аксаково при ОД на МВР Варна на 06.01.2022 г. Жалбата е подадена в преклузивния срок на обжалване по чл.59 ал.2 от ЗАНН, от легитимно лице срещу акт, обжалваем на общо основание по съдебен ред, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

АУАН е съставен от компетентен орган - младши автоконтрольор Н. ИВ. Г. от РУ Аксаково при ОД на МВР Варна, длъжностно лице от служба за контрол съгласно изискванията на чл.189 ал.1 от ЗДвП и упълномощена със Заповед № 8121з-515 от 14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган - Н.П.Я. – началник група Охранителна полиция в РУ Аксаково при ОД на МВР Варна, определен от министъра на вътрешните работи длъжностно лице съгласно изискванията на чл.189 ал.12 от ЗДвП, упълномощен със Заповед № 8121з-515 от 14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи/приложено копие/ и видно от удостоверение УРИ 365р-5373/26.01.2022 г. от началника на Сектор Човешки ресурси при ОД на МВР Варна.

При преценка на доказателствата съдът намира, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

Неправилно е приложен материалния закон. В АУАН и в наказателното постановление нарушението е описано като управление на товарен автомобил ЗИЛ 555 с рег.№ В 2069 КМ, който не е регистриран по надлежния ред – прекратена регистрация от 21.12.2015 г. и е квалифицирано като такова по чл.140 ал.1 от ЗДвП.

Разпоредбата на чл.140 ал.1 от ЗДвП е обяснителна и определя изискванията към МПС и ремаркета за регистрация и наличие на регистрационни табели, за да бъдат допуснати за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, а не е забранителна и не формира фактически състав на административно нарушение.

С разпоредбата на чл.140 ал.1 изр.1 от ЗДвП, в относимата редакция(изм. ДВ бр.105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), законодателят е въвел изискване по пътищата, отворени за обществено ползване, да се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Условиата и редът за регистриране, отчет,

спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС, се определя с Наредба № I-45/24.03.2000 г. на МВР. Възможността за прекратяване на регистрацията на МПС е регламентирана в чл.18 от Наредбата, като в чл.18 т.1 е посочено, че това може да стане с писмено заявление на собственика, придружено от декларация по образец за съхраняване на превозното средство, както е станало в случая. Не се оспорва от страните, че към инкриминираната дата превозното средство е било с прекратена регистрация.

Административните наказания глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца са наложени на основание чл.175 ал.3 от ЗДвП, според която се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред.

Съгласно § 6 т.25 пр.1 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, "водач" е лице, което управлява пътно превозно средство.

За да е налице „управление“ на моторно-превозно средство според константната практика на Върховния касационен съд е необходимо наличието на работещ двигател с вътрешно горене и боравене с приборите за управление на автомобила.

В случая не е бил налице двигател на товарния автомобил, в който се е намирал въззивника Л.. Този товарен автомобил е бил теглен с твърда връзка от друг товарен автомобил и не е могъл да осъществява самостоятелно движение, съответно Л. не е могъл да борави самостоятелно с приборите за управление на автомобила. В случая е бил налице "състав от пътни превозни средства" по смисъла на § 6. т.20 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, при който са механично свързани пътни превозни средства, които участват в движението по пътищата като едно цяло.

Имайки предвид изложеното наказателно постановление № 21-0445-000939/14.12.2021 г. на Н.П.Я. – началник група в РУ Аксаково при ОД на МВР Варна следва да бъде отменено изцяло като незаконосъобразно.

Според разпоредбата на чл.63д от ЗАНН в производството по обжалване на наказателни постановления принципно въззивният съд може да присъжда разноски на страните. Уредбата препраща към чл.143 от АПК, който пък от своя страна препраща към чл.77 и чл.81 от ГПК, регламентиращи, че съдът дължи произнасяне по възлагане на разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им.

От процесуалният представител на въззиваемата страна Н.П.Я., началник на група в РУ Аксаково при ОД на МВР Варна, е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Идентично искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение е било направено в съдебно заседание и от процесуалния представител на въззивника.

На основание чл.63 ал.3 от ЗАНН, в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административно-процесуалния кодекс. Нормата е процесуална и е приложима от 23.12.2021 г. Съдът се произнася по разноските сторени по делото, което разглежда.

В настоящото производство юрисконсулт е извършил процесуално представителство, но предвид изхода на спора, по аргумент на противното на чл.78 ал.8 от ГПК вр.чл.144 от АПК, искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение по настоящото дело е неоснователно и следва да се остави без уважение от съда.

От друга страна искането за присъждане на разноси от страна на процесуалния представител на жалбоподателя е направено своевременно, като последният има право на такива предвид изхода на спора – отмяна на обжалваното наказателното постановление и с оглед разпоредбата на [чл.63д от ЗАНН](#), препращаща към [чл.143 от Административнопроцесуалния кодекс](#). От съдържанието на приложения на л.13 от НОХД договор за правна защита и съдействие от 14.02.2021 г. се установява, че жалбоподателят В. Г. Л. е възложил на адвокат А.Д. оказването на правна защита и съдействие, изразяващи се в процесуално представителство пред Районен съд Варна по обжалване на процесното наказателно постановление. Договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 300 лева (отговарящо на предвиденото в [чл.18 ал.2 вр.чл.7 ал.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г.](#) за минималните размери на адвокатските възнаграждения) и е заплатено в брой при подписване на договора, т. е. разходът е направен съгласно т.1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по дело № 6/2012 г. на ОСГТК на Върховния касационен съд, поради което и ОД на МВР Варна следва да заплати на В. Г. Л. сумата от 300 лева.

С оглед на изложеното и на основание чл.63 ал.2 т.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

Отменя наказателно постановление № 21-0445-000939/14.12.2021 г. на Н.П.Я. – началник група в РУ Аксаково при ОД на МВР Варна, с което на В. Г. Л. ЕГН ***** на основание чл.175 ал.3 пр.1 от Закона за движението по пътищата са наложени административни наказания глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца за нарушение на чл.140 ал.1 от Закона за движението по пътищата.

Осъжда ОД на МВР Варна да заплати на В. Г. Л., ЕГН *****, сумата от 300 лева направени разноси за адвокатско възнаграждение.

Оставя без уважение направеното искане от ОД на МВР Варна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Да се изпратят съобщения на ОД на МВР Варна и на В. Г. Л. чрез адвокат А.Д..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд Варна в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщенията от страните, че решението е изготвено, по реда на глава XII от Административно-процесуалния кодекс.

След влизане в сила на решението, преписка № 16083/2021 г. да се върне на Районна прокуратура Варна, а административно-наказателната преписка да се върне на РУ Аксаково при ОД на МВР Варна.

Съдия при Районен съд – Варна: _____